

ಕರ्तृ

ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಕೊಂಡಳು! ಮುಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಭೂತಿ ಚಂದಪ್ಪನ ಕಣ್ಣಿಸಿ ಸೇರತೋಡಿದರಾದರೂ ಈಗ ಮೂರು ನಾಕು ತಿಂಗಳ್ಳಿಯೆ ಮಲ್ಲೆಶಿಯು ದುಡಿಲ್ಕೆಯ ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಸೇರುವುದು ನಿತ್ಯ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪುರೋಳಗೆ ಮಂಗಲಪ್ಪನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಬರುವಂಥ ಪ್ರಮಾದವೊಂದು ನಡೆದುಹೋಗಿತ್ತು!

ಮಲ್ಲೆಶಿಯು ದುಡಿಲ್ಕೆಯ ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಆಕೆಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧವನ್ನು ತಂಡಿಪ್ಪ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅದು ಮಂಗಲವನ್ನ ಮಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವುದರ ಮೂಲಕ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಲು, ಆಕೆಗೆ ತಾನೆಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂಬುದರ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ದಿಕ್ಕು ತೋಡಿದಂತಾದ ಆಕೆ ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೇ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಹೋದಳು. ಇದೆಲ್ಲ ಚಂದಪ್ಪನಿಗೆ ಗೂತ್ತಾದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಭಯಗೊಂಡಳು. ಆ ಭಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಆತನಿಗೆ ಗೂತ್ತಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

ಮುಟ್ಟು ನಿಂತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನಿಗಿರುವ ಸಂಶಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಂದು ಮೊನ್ಮೆ ದಿನ ಸಂಚೆ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲಿ ಗಾಂವಟ ವೈದ್ಯ ಜಿರಲಿ ಪಂಡಿತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಡೆದಂತೆ ನೀಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಿಗೆ ನೀರು ತಂದಳು. ಹಾಗೇ ಅದೇ ದುಖಿದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಾಕೊಂಡು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೆಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ, ಮಂಗಲಪ್ಪನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಲಾಗದ ಜಿರಲಿ ಪಂಡಿತನು ಆಕೆಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದ. ಆಮೇಲೆ ತುಸು ತಡೆದು, ಏನೇಂದೂ ಯೋಚಿಸಿದವರಂತೆ ಮಾಡಿ, ‘ಮಂಗಲಪ್ಪ, ಹಿಂಗ ಅರ್ತಿನೆಂತ ತಪ್ಪ ತಿಳಿಬ್ಬಾಡ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಮೂರು ತಿಂಗ್ನು ಆಗ್ನ್ಯಾವ! ಹಿಂಗಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕ್ಕೆಮೀರಿ ಹೋಗೇದ. ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದಂಗದ ಇನ್ನೇನಿದ್ದೂ ಈ ಉತ್ತಮಿನ್ನಾಗ ನಿನ್ನ ದ್ವೀರ್ಘ ತಗ್ನಿಬೇಕು...’ ಎಂದು ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದಂತೆ ಅಂದ.

ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಜಿರಲಿ ಪಂಡಿತನು ಅಂದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದಿಕ್ಕುಗೇಡಿಯಂತಾದ ಮಂಗಲಪ್ಪ ಒಂದೂ ಮಾತಾಡದೇ ಅಲ್ಲಿಂದ

ಎಷ್ಟು ಬಿರಬಿರನೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕುತ್ತ ಮನಗೆ ಬಂದು, ಒಳಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕುವಳು ಇದುವರೆಗೂ ಮನೆ ಹೊಸಲು ದಾಟಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರಲ್ಲ. ಅಗಿನಿಂದಲೂ ಆಕೆ ಆಕಾಶವೇ ಕಳಿಕಿ ಬಿದ್ದವರಂಗೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು ಕುಟಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಇದು ಚಂದಪ್ಪನನ್ನು ಚಿರತೆಯಾಗಿ ಕಾಡತೋಡಿತ್ತು.

***

ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಮನಸೆಗೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸದಾ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಮಂಗಲಪ್ಪ ಇಡಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡವಳಂತಾಗಿ ಒಳಕೊಳ್ಳಿಯೋಳಗಿ ಬಿಬ್ಬಿಳಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕುಂತಿರುವ ವಿಚಾರಚಂದಪ್ಪನಿಗೆ ಇವೀಲ್ಲದ ಬೇಸರವನ್ನು ತರಿಸಿತ್ತು. ಆ ಬೇಸರದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ಮೆಯಿಂದಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಂಟವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿರದಿದ್ದ ಮಂಗಲಪ್ಪನ ಮಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೇಲ್ಲ ಆತನ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಗಿನ ಕಳ್ಳಿಗಳು ಚರ್ರೆ... ಅಂದಂಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೋಡಲಾಗದ ಚಂದಪ್ಪನೇ ಮುಂದಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಯಾತ್ರಿಸಿದ. ಆತ ಮಂಗಲಪ್ಪನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಂತು, ‘ಲೇ, ಮಂಗಲಿ... ಯಾಕ? ಏನಾಗೆದ ನಿನ್ನ? ಮೈಯಾಗ ಹಿಂಗಾಲ್ಲೆನು? ಈಗ ಎರಡು ದಿನದಿಂದ

ನೋಡಾಕತ್ತಿನಿ... ಒಂಧರ ಮಾರಿ ಮಾಡ್ದೂಂದು ಮೂಲಾಗ ಕುಂಡಿದ್ದ್ಲಿ? ಅಂದರ್ದೇನು ಆಗೆದ ನಿನ್ನ? ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೇಳು... ನಿನ್ನ ಕವ್ವ ಸುಖಿಕ್ಕೆ ನಾ ಇದ್ದಿನಿ. ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಡಿದ್ದು. ಅದೆನಂಥ ದ್ವೇಯಲೇ ಹೇಳು...’ ಎಂದು ಆಕೆಯ ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂಗಲಪ್ಪನಿಗೆ ದುಳಿವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳತೆಂಡಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಂಬುಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು, ‘ನನ್ನ ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡ್ಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ನಾ ಸತ್ತೊಳ್ಳೆನಿ. ನಿಮಗ ಗೊತ್ತಿಳ್ಳಿಗ ನಾ... ಅದು ತಪ್ಪೇ ಒಪ್ಪೇ ಅತ ನನ್ನಯಾ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಗೆಳ್ಳಾ ಮಲ್ಲೆಶಿ ಜೊತಿಗಿ ನಿನ್ನ ಮೈ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಭಾಳ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪ ಮಾಡಿನಿ! ಅದರ ಫಲ ಈಗ ಉಣಣಕ್ಕಿನಿ. ಈಗ ನನ್ನ ಮೂರು ತಿಂಗ್ನು! ಇಂದನ್ನು ಇಟ್ಟೊಂದು ನಾ ಓಣಾಗ ಹಂಗರ ಮಾರಿ ತೇರಿಸಿ? ಅದಕ್ಕೆ, ನಾ ಜೀವದಿಂದ ಇರಬಾರದು; ಹೋಳಿ ಬಾವಿ ಕೂಡ್ಡೇಂತ ಮಾಡಿನಿ...’ ಎಂದು ಚಂದಪ್ಪನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಡಿದಳು.

ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಮಂಗಲಪ್ಪ ಅಂದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳತ್ತು ಚಂದಪ್ಪ ದಿಂಗವರದು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕುಂತುವಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಪ್ಪಕ್ಕೂ ಆ ಸಂದಿಗ್ಧವನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂಗೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಆ ಚಡಪಡಿಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಏನನೇನೇ ನೆವಾಗಳು ಮತ್ತು ಅಲೋಚನೆಗಳು ಆತನ ತಲೆಯೋಳಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗಲೇ, ಆತನೊಳಿಗಿನ ದೊರ್ಬಳ್ಳಿದ ಬಗ್ಗೆ ಉರಿ ಜನರು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಚಾರ ಆತನಿಗೆ ನೆವಾಗಳು ಒಳಗೊಳ್ಳಿ ಮರುಗಿದ. ಮಂಗಲಪ್ಪನ ದಯನಿಂಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೀರು ತಂದ. ಇದಕ್ಕೊಂಡ ತಾನೇ ಕಾರಣನಿಂಬ ಪಾಪಪ್ಪಜ್ಞಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಂದಪ್ಪನನ್ನು ಬಿಡೆ ಕಾಡತೋಡಿತ್ತು. ಹೊನ್ನೆಗೂ ಈ ಪಾಪಪ್ಪಜ್ಞಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಬಂದು ನಿಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆ ನಿಧಾರದಿಂದಾಗಿ ತನ್ನರೆಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಮಂಗಲಪ್ಪನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಎದೆಗೆ ಅಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸೆತೋಡಿಗಿದ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿ: feedback@sudha.co.in